

TOMÁŠ RYCHETSKÝ

BLOODY
Mary

Bloody Mary

Tomáš Rychetský

Brno, 2025

Nakladatelství © SOLIS, 2025

Vydalo v roce 2025 nakladatelství Solis,

Příkop 4, Brno 602 00

web: <http://www.solis-nakladatelstvi.cz>,

e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz

První elektronickou publikaci,

v pořadí 103. knihu v edici SOLIS,

první elektronické vydání.

Autor © Tomáš Rychetský

Korektura, redakce a sazba: Martina Gomolová

Lucie Zubalíková, Monika Kurucová

Obálka: JPolc

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí

být kopírována či jiným způsobem rozšiřována

bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN

978-80-53064-55-2 (epub)

978-80-53064-56-9 (PDF)

978-80-53064-09-5 (Mobi)

Anotace

Hana s Petrem touží po nových, a především vzrušujících zážitcích. Díky této touze do jejich života vstoupí okouzlující Marie. Vztah mezi nimi brzy vyústí v neobvyklé přátelství, trochu zvrhlé, ve své podstatě však nevinné. Příliš pozdě Petrovi s Hanou dojde, že s Marií je něco v nepořádku...

Hlavní hrdinové příběhu nejen získávají doposud nepoznané erotické zkušenosti, především se však ocitnou ve zcela novém světě plném děsivých stvoření, které doposud pokládali pouze za mýtus. *Upíři.*

Díl první: Threesome

Prolog

Petr se probral malátný a s příšernými bolestmi. Hlava se mu mohla rozskočit, jako by mu do ní někdo bušil obří kovovou sběračkou z armádní kuchyně. Po té tvrdé srážce se stromem ho svaly po celém těle bolely a každý pohyb byl pro něj utrpením. Ve skutečnosti se téměř hýbat nemohl. Byl pevně přivázaný k židli, tedy jen hádal, že je to židle. Nic totiž neviděl, všude kolem byla tma. Ani jediný pramínek světla, který by mu prozradil, kde je a jestli je tu i někdo další. Prostředí bylo chladné, cítil vlhko a plíseň.

„Haló! Slyší mě někdo?!“

Chvíli se nic nedělo, pak Petr zaslechl kroky. Někdo sestupoval po schodech. Ozvalo se vrznutí a náhle se místností rozlilo oslňující světlo. Petr zanaříkal. Jeho zrak přivykl temnotě a náhlý příval světla byl pro jeho oči šokující. Chvíli trvalo, než je zase mohl otevřít, a když se tak stalo, znovu spatřil ten pokrytecký úsměv, který nenáviděl z celé své duše.

Sedla si na židli naproti němu, dala si nohu přes nohu a pobaveně si ho prohlížela. Rozhlédl se. Skutečně byl přivázaný nějakým provazem k dřevěné židli uprostřed odporného, zapáchajícího sklepa. Zem kolem něj byla pokryta zaschlou rudou tekutinou. Byla to nepochybně krev. Takové mrazení v zádech doposud nikdy nezažil. Byl přesvědčen, že živý se odtud patrně nedostane.

Část první: Nevyřčená otázka

Dříve

Podzim 2021

„Zlato, bereme se až za půl roku,“ namítl Petr poté, co se Hana za poslední půlhodinu nechtěla bavit o ničem jiném než o jejich nadcházejícím svatebním dni.

„Já vím, když já se na to tak těším,“ přiznala a usmála se, ačkoliv to bylo očividné. „Dobře, dost o tom, jen si to celé naposled shrňme.“

Petr nenápadně obrátil oči v sloup.

„Termín a místo máme, šaty a prstýnky vybereme co nevidět, seznam hostů – to je ono!“

„Nechápu,“ řekl Petr, trochu překvapený Haninou reakcí.

„To je to, o čem jsem s tebou chtěla mluvit, jak jsem si na to prve nemohla vzpomenout.“

„A?“

Hana pokračovala. „Na seznamu hostů máme celkem padesát dva lidí, a já bych ráda, abychom z něho dva z nich vyškrtli.“

Petr přimhouřil obočí. „Koho a proč?“

„Karolínu s Hubertem,“ řekla rozhodně, což Petra zaujalo ještě více. „Hele, vím, že je Hubert tvůj kamarád z vysoký a že bys ho na

svatbě rád viděl, to mimochodem ještě do včerejška i já, ale něco jsem se dozvěděla.“

Na dramatické pauzy v rozhovorech, které Hana s oblibou dělala – nepochybně proto, že jejím koníčkem bylo psaní povídek – byl Petr již zvyklý, proto nic neřekl a trpělivě čekal na vysvětlení.

„Jde o tohle. Včera jsem potkala v kadeřnictví Veroniku, víš, tu macatou ukecanou blondýnu, jak se kamarádí s Karolínou.“

Petr zavrtěl hlavou.

„Znáš ji. Potkali jsme ji na několika večírcích, vždycky tam seděla právě s Karolínou a Hubertem. Směje se jako chlap, hrozně nahlas.“

Vtom Petrovi svitlo. „Aha, už vím. Ta, jak sis s ní posledně na pouti pět minut povídala, a už po tobě chtěla telefon.“

„Přesně ta,“ přitakala Hana a zkřivila obličej v odporu. „Dodnes lituju, že jsem jí ho dala. Hned ráno mi volala, jak že se jmenuje ten čínský doktor, co prodává ty léčivé houby na –“

„Lásko, zkrat' to, prosím.“

„Jasně, promiň, zase moc kecám. Zkrátka jsem ji potkala v kadeřnictví. Jen co mě viděla, začala na mě hlasitě povykovat a zasypávat mě miliony otázek. Trvalo věčnost, než přišla konečně na řadu a já se jí zbavila. Jedna věc, kterou mi ale řekla, mě zarazila.“

Další dramatická pauza.

„Zeptala se mě, jak to, že jsme jako Hubertovi dobří kamarádi nebyli na jeho oslavě třicátin.“

Petr se zamračil. „Mně Hubert říkal, že narozeniny neslavil už desetiletí a že třicátiny taky nebude. Prý nebude platit za to, aby krmil darmožrouty.“

Hana přikývla. „Jo, to jsi mi říkal. Podle Veroniky je ale oslavil před týdnem. Prý tam bylo asi čtyřicet lidí, spousta jídla, pití a zábavy. Co ty na to?“

Petr byl tímto zjištěním zaskočený. „Hmm, to je divný. Takže nás nepozval záměrně. Ale proč?“

„Že by ze stejného důvodu, proč před rokem chtěl, abys mu šel za kmotra, a pak bez jediného slova, když ty jsi s tím už počítal, najednou otočil a kmotra mu dělal brácha Karolíny?“

Petr na to nic neřekl.

„Podívej, Hubert nás nikam nepozval už řadu let. S ním a s Karolínou se jen setkáváme, případně přijdou tam, kam je pozveme my sami. Podle mě je Karolína vypočítavá mrcha, co Huberta drží pěkně pod pantoflem a něco proti nám, nebo možná jen jednomu z nás, evidentně má.“

Petr přemýšlel. Rád by v tu chvíli Hanina slova nějakým rozumným argumentem vyvrátil, ale věděl, že má pravdu.

„Dobrá. Vyškrtni je ze seznamu.“

Hana se podívala. „To bylo rychlý rozhodnutí.“

„Jo, ale co na tom dál rozebírat? Máš pravdu. Hubert byl můj dobrý kamarád, kvůli své ženě už ale dlouho není. Nemyslím si, že bych ho

něčím naštvál, podle mě je skutečně podpantoflák, a když se nechá tak snadno ovlivnit, ať jde k čertu.“

Hana byla ráda, že to Petr vzal s rozumem, a věděla, že se rozhodl správně. Chvíli oba mlčeli, potom se Hana rozhlédla po téměř liduprázdné restauraci, jako by nechtěla, aby její slova slyšel postarší pár ob dva stoly dál, případně mladá slečna popíjející Cuba Libre na baru. Nahnula se blíže k Petrovi a tichým hlasem mu sdělila: „Karolína je taky dost zvrácená.“

„Cože?“ nechápal Petr.

„Podvádí Huberta,“ vysvětlila.

„Jak jsi na to přišla?“ řekl Petr skepticky. Nato Hana vytáhla z kapsy svůj mobilní telefon a vypnula mu zvuk. Chvíli něco ťukala na displeji, pak Petrovi mobil opatrně podala. „Ať to nikdo nevidí,“ špitla, a zatímco Petr zíral do telefonu, hlídala, jestli kolem neprojde nějaký nezvaný divák.

To, co Petr viděl, ho šokovalo – mírně řečeno. Díval se na jakýsi záznam z nějaké swingers párty, kde si to červovlasá třicátnice, obklopená hromadou dalších lidí oddávajících se skupinovému sexu, právě rozdávala se třemi chlapy najednou. Tu ženu Petr poznal.

„To... To nemůže být...“

„Ale jo, je to ona. Karolína.“

Petr oněměl.

„Takových videí je na té stránce víc, a ona vystupuje nejméně ve třech, co jsem viděla. Podívej se na ta data. Pokaždé je to točené v sobotu, a vsadím se, že to jsou ty dny, kdy Hubert chodí do práce na noční.“

Byla to pravda. Petrovi trvalo asi minutu, než se vzpamatoval. „To je ale kurva.“

„To teda,“ souhlasila Hana, pak se opatrně zeptala: „Řekneš mu to?“

Petr se zděšeně podíval jejím směrem. „Hubertovi?!“

„Komu jinému? Měl by to vědět.“

S tím Petr nemohl nesouhlasit, ale proč by to měl být právě on, kdo má něco tak choulostivého sdělit svému kamarádovi?

Debata se během jídla – a ještě nejméně půl hodiny po něm – točila kolem této aféry, až nakonec Petr souhlasil, že Hubertovi nevěru jeho manželky sdělí. Vtom ho však napadla myšlenka, na kterou se měl zaměřit už dříve. „Jak jsi na to video vlastně přišla?“ zeptal se klidně, ačkoliv pravdu tušil.

Hana se usmála. „Nejsi jediný, kdo si sem tam rád najde chvilku pro sebe, víš?“

„Vím,“ řekl. Náhle si uvědomil, že nastala příležitost k otázce, na kterou čekal už několik týdnů.

Hana se zarazila. „Víš?“ zopakovala po něm a znejistěla. Ve vzduchu viselo cosi dosud nevyřčeného.

I Petr náhle znejistěl, nevěděl, jak přesně by měl onu otázku formulovat, ačkoliv se na ni předem připravoval. Nakonec se rozhodl pro přímost. „Hani, líbí se ti holky?“

Hana zrudla. Tohle nečekala. „Co... co, prosím?“ zakoktala a nervózně se snažila vyhnout Petrovu pohledu.

„Nechci tě uvést do rozpaků, víš, nedávno jsem na internetu četl jeden článek, kterej jsem další den chtěl poslat kolegovi z práce. Nemohl jsem si ale vzpomenout, na kterých stránkách jsem ho objevil, tak jsem prohlížel historii v našem počítači, no a...“

„Panebože,“ řekla Hana, která náhle pochopila souvislosti. Byla si vědoma, že nejednou zapomněla vymazat historii porno stránek, které si prohlížela, když byla doma sama. Mlčela. Petr, jenž před pár týdny naprosto nevinně hledal v historii prohlížeče zmiňovaný článek, narazil na několik desítek porno odkazů. To by samo o sobě nebylo nic zvláštního, kdyby ovšem téměř všechny z těchto odkazů neodkazovaly na porno lesbické.

Hana, sedící jako k židli přikovaná, se v tu chvíli toužila stát neviditelnou.

„Omlouvám se, zlato, neměl jsem to na tebe takhle vybalit. Jsi v pohodě?“

Neodpověděla.

„Já – prostě jsem cítil potřebu se zeptat.“

Hana věděla, jaká erotická videa v poslední době, respektive poslední rok, sledovala. Věděla, co ji láká, zároveň se s tím ale nikomu na světě nikdy nehodlala svěřit. Teď to bylo venku.

Petr položil svou ruku na její, překvapivě neucukla. „Vážně mi to nevadí. Dnes je něco takového přece úplně normální. Lidé jsou zvědaví a láká je zkusit něco nepoznaného.“

„I tebe?“ promluvila najednou a zvědavě se na svého budoucího manžela podívala.

„No jasně. Teda, chlapi mě zrovna neberou,“ Hana se ušklíbla, „jsou ale věci, co mě lákají.“

„Třeba?“

„Třeba dvě holky naráz. Víím, není to zrovna originální, ale je to tak. Nikdy jsem to nezkusil, a ta představa mě vzrušuje.“

Hana očima znovu sjela postarší pár, který již měl zapláceno a právě odcházel. V restauraci krom mladé ženy u baru a servírky, která se namísto jejich prázdných sklenic raději věnovala svému mobilu, osaměli.

„Zaskočil jsi mě,“ řekla rozpačitě.

„To je mi jasný, nějak jsem to ale musel vytáhnout na světlo.“

Přikývla.

„A – myslíš teda, že by ses k tomu mohla nějak vyjádřit?“

Hana si povzdechla. „Nemyslela jsem, že to někdy s někým budu rozebírat, obzvlášť ne s tebou. Má odpověď je – asi ano. Teda určitě ano, holky se mi líbí.“

Petr se vlídně usmál. „Děkuju za upřímnost,“ řekl, ani to však nestačil doříct, a už mu Hana skočila do řeči.

„Nejsem ale lesba,“ zašeptala rozhodně a pokračovala. „Když, tak bisexuální. Nikdy jsem ale s holkou, teda krom jedné muchlovačky se spolubydlící na koleji...“

„Podívejme, o tom ses mi nezmínila,“ skočil jí do řeči Petr a lišácky se zazubil.

Hana zčervenala. „O nic nešlo. Byly jsme opilý a skoro nikam jsme se nedostaly. Chci ale říct, že jinak jsem s holkou nikdy nic neměla, takže to, že jsem bisexuální, ani nemůžu říct s jistotou. Jen se mi líbí ta představa, to je celý.“

„A taky holky mazlíčí se na netu,“ rýpl si Petr a jeho snoubenka se rozesmála.

„Jo, ty taky.“

Ulevilo se jí. Prozrazením jejího tajemství jako by z ní spadla tíha, kterou s sebou tak dlouho vláčela. Nastalo ticho. Ani jeden z nich nevěděl, kam nadále směřovat konverzaci, až se Petr zeptal: „Tak co s tím budeme dělat?“

Hana vykulila oči. „Co tím myslíš?“

Petr opatrně pokračoval. „No, říká se přece, že by si člověk měl splnit své tužby, dokud je mladej. Nebo snad chceš zůstat jen u představ, a ve stáří litovat, že jsi to nikdy nezkusila?“

„A co čekáš? Že půjdu do baru a sbalím první hezkou holku, na kterou narazím? Nebo bych taky mohla pozvat na lízačku jednu ze svých kamarádek.“

Zavrtěl hlavou. „Sarkasmus není na místě. To, co říkáš, je sice alternativa, kamarádky bych do toho ale netahal.“

„Děláš si srandu?“ odvětila Hana podrážděně, netušíc, kam Petr míří.

„Řeknu to takhle.“ Tentokrát si dopřál dramatickou pauzu on. „Jsou jisté možnosti, které by za dob našich rodičů byly nemyslitelné, dnes je ale jiná doba.“

Hana napjatě poslouchala, přičemž si nevědomky začala kousat dolní ret.

„Internet je dnes plný různých sezonek určených právě k těmto účelům.“

Nevěřila svým uším. „Prosím? Ty s tím snad máš nějaký zkušenosti?“

„Ne, to opravdu nemám. Mám ale kolegu v práci, který má. Jednou jsme se bavili o nevěře všeobecně a jeho názor mě dost zarazil. Prý je nad slunce jasný, že lidi nejsou stavěni k tomu, spát celý život jen s jedním partnerem, avšak zároveň je nevěra sama o sobě špatná.“

„Počkej, počkej. Ty dvě věci si navzájem protirečí.“

Petr kývnutím souhlasil. „To jsem mu taky řekl. Prý však ale není nevěra jako nevěra. Vůbec jsem mu nerozuměl, tak povídal dál. Je přesvědčen o tom, že když někomu zahýbáš za jeho zády, ač je to dle jeho

slov lidský, seš jen obyčejnej parchant. Když se ale se svou polovičkou dohodnete, že si k sexuálním hrátkám společně najdete například jiný pár, bude to nevěra, která je však hlídaná, oboustranná, a tím pádem přijatelná.“

Haně spadla čelist. „On se svou ženou snad něco takového podniká?“

Petr se usmál. „Jo.“

„Panebože.“ Nevěřicně zavrtěla hlavou. „Takže mi chceš říct, že se poznají s nějakým párem na netu, který má podobný chutě jako oni, a pak si prohodí partnery?“

„Tak mi to říkal. Prý to takhle sem tam dělají už několik let, a jsou šťastní. Díky tomu nemají potřebu se podvádět za zády, a tím pádem zmizela z jejich vztahu žárlivost.“

Nastala chvilka ticha. „Aha. A to na sebe nežárlí, když se vzájemně pozorují, jak si to rozdávají s někým jiným?“

„Říkal, že se toho obávali. Ve finále ale zjistili, že je pohled na jejich polovičku v rauši s jiným člověkem vzrušuje.“

„Ježíši,“ řekla Hana ohromeně, nato se zamyslela. „Dobře, dejme tomu, ale neumím si představit, že bychom se třeba my dva sešli s cizími lidmi, které jsme nikdy neviděli, a hned na to vlítli.“

Petr se usmál. „Tak to nedělají.“

„A jak teda?“ vyjekla Hana zvědavě.

„No, asi takhle. Na to celé jsem kolegovi řekl i já svůj názor, že to je podle mě zvrácený, že bych na svou holku nepustil cizího chlapa, že je

to celý kravina a tak podobně. On se ale mým názorem nenechal nijak vyvést z míry a v klidu pokračoval. Prý se hned tak s někým nevyspí. Nejprve se seznámí a nějakou dobu si jen dopisují. Pokud jsou mezi nimi sympatie, dříve či později někdo z nich navrhne schůzku. Sejdou se třeba v restauraci, popovídají si, zasmějí se a zase se rozejdou domů, jako třeba my, když si jdeme posedět s kamarády a trochu se pobavit. Takto se vzájemně poznávají a získávají si k sobě důvěru, dle jeho slov někdy i několik měsíců, než k něčemu dojde. Jezdí společně na výlety, jdou třeba do wellness, s jedním takovým párem byli prý i dva týdny u moře na dovolený, a dodnes jsou dobří přátelé. Nakonec jeden z těchto párů pozve ten druhý k sobě na noc, a hotovo.“

Když to Hana slyšela v tomto podání, neznělo to už tak nemyslitelně, to však nehodlala Petrovi dát prozatím najevo. „Stejně je to... divný.“

„S tím souhlasím,“ ušklíbl se Petr a dodal: „Je to ale možnost.“

Hana se zamračila. „Moment! Ty bys něco takového chtěl taky zkusit, že jo?“

„Zlato, prosím, neber to vážně, jen popijíme a bavíme se, to je všechno. Ovšem jako myšlenka, že není nevěra jako nevěra, je to ale zajímavý, no ne?“

Neodpověděla. Konečně však přišla na to, kam tím Petr míří. „Už chápu. Tebe láká trojka se dvěma ženskýma a mě sex se ženou obecně. Ty teda navrhuješ, že bychom se díky nějaký erotický seznamce mohli

potkat s bisexuální holkou, a společně si tak splnit to, co nás vnitřně láká.“

Petr žasl, jak to Haně pálí. Její důvtip byl jedna z vlastností, kvůli kterým ji tak miloval. „Já nic nenavrhují, jen podotýkám, že ta možnost tady je.“

„Hlavně, že to umíš takhle vokecat.“

Usmál se.

Znovu nastalo ticho, ve kterém si servírka konečně všimla, že Petr a Hana nemají co pít, a tak se zeptala, jestli si dají další víno. Petr kývl na souhlas a Hana, poté, co se k nim mladá servírka otočila zády, odcházejíc s objednávkou, si nemohla nevšimnout jejího hezkého pozadí, kroutícího se ze strany na stranu v černé přiléhavé sukni. Při tomto pohledu, a z nemalé části i díky předchozímu rozhovoru se svým nastávajícím, pocítila vlnu vzrušení.

Nato si uvědomila, že má Petr pravdu. Myšlenka je to vskutku zajímavá.

Část druhá: Bloody Mary

Od intimního rozhovoru Petra s Hanou v restauraci *Na vyhlídce* uběhl již týden. Během této doby se ani jeden z nich o jistých možnostech, jak realizovat své erotické představy, nezmínil. Hana se styděla toto téma otevřít a Petr čekal, až s tím přijde ona, přičemž usilovně přemýšlel, jak svému kamarádovi Hubertovi šetrně sdělit, že jeho manželku co čtrnáct dní prošpikuje tucet promiskuitů. Jelikož její nevěra byla v tak velkém měřítku, dosud nenašel odvahu Huberta v této věci kontaktovat.

Byla sobota večer. Hana právě připravovala k večeři tousty s velkým obsahem sýra, jak to oba měli rádi, zatímco Petr, nyní již mírně podrážděný, se poslední půlhodinu snažil přijít na to, proč všechny kanály v televizi zrní. Automatické přeladění nepomohlo ani podruhé, proto vstal, odešel na chodbu bytovky, kde bydleli, a zazvonil na souseda. Když se vrátil, sdělil Haně, že sousedovi jde všechno normálně, proto si nemyslí, že by byla chyba v anténě. Hana mu přitakala, aniž by tušila, o čem mluví, a položila večeři na stůl. Petr se zakousl do jednoho z toustů a jídlo jí pochválil.

„Musí být vadný kabel mezi anténou a televizí. Zítra někde koupím nový.“

Hana se zamračila a jako nadšenec katastrofických filmů smutně konstatovala: „Hmm, tak to se na *Drtivý dopad* dneska nepodíváme.“

Petr se zakousl do toustu a zamlaskal. „Vždyť jsme ten film viděli asi před měsícem.“

„Jo, ale nedokoukali jsme ho.“

„Nemůžu za to, že v půlce vždycky usneš.“

Hana však měla v hlavě náhradní plán na dnešní večer, proto Petrovu poslední poznámku nechala plavat a raději nadhodila: „Co teda budeme po jídle dělat?“

Petr znal Hanu po letech vztahu natolik dobře, aby mu neunikl její šibalský výraz. „Řekl bych, že už návrh máš, vid’?“

„Možná,“ zazubila se a po krátké odmlce, ve které nevěděla, jak začít, řekla: „Přemýšlela jsem o tom, o čem jsme mluvili posledně.“

Petr okamžitě věděl, o čem je řeč. Přesně, jak čekal. Napadlo ho, že Hanu muselo stát velké úsilí, aby o tom začala sama mluvit, a byl rád, že to udělala a nenechala celý ten nápad plavat.

„Poslouchám,“ řekl a usmál se.

Hana byla v rozpacích. „No, myslím, že bychom asi mohli zkusit nějakou tu seznamku? Teda, pokud chceš, samozřejmě,“ řekla a zastyděla se, protože její návrh by se ve skutečnosti dal zaobalit do věty: Pojd', najdeme si holku do trojky. Na druhou stranu nebyla přece jediná, kdo by si v případě, že by nějakou takovou ženu našli, užil. Navíc to byl přece Petr, kdo s tímto návrhem, nebo jak on tomu říká „jistou možností“, přišel.

„Dobře. Po jídle na to můžeme kouknout,“ odvětil naoko nezaujatě, poté nastala chvíle trapného ticha. Po večeři Petr zapnul svůj notebook

a postavil ho na konferenční stůl v obývací místnosti, zatímco Hana nalila dvě sklenky bílého vína. Posadili se na gauč a přitukli si.

„Proč je to tak trapné?“ zeptala se náhle Hana, načež se Petr uchechtl nad její přímostí.

„Protože jde o něco nevšedního, a především intimního, co děláme oba poprvé v životě. Zkusme to nebrat tak vážně. Prostě najdeme nějaký portál, zaregistrujeme se, něco si přečteme a uvidíme, hm?“

„Dobře,“ řekla Hana s úsměvem, a rázem z obou napětí opadlo. „Já jsem z toho tak nadržaná,“ dodala v momentě, kdy se Petr zrovna napil vína. Neovládl se a vyprskl trochu tekutiny na monitor.

Spustil internetový prohlížeč. Do vyhledávače Google napsal tři slova – *Nejlepší erotická seznamka*. Asi po minutě našel článek, který uváděl pět nejpopulárnějších portálů tohoto druhu, jejich názvy Petr však jen rychle sjel očima a posunul se níže pod článek, k veřejné diskuzi. Několik lidí zde přidalo své osobní recenze na seznamky zmíněné v článku – překvapivě ale téměř žádná nezískala kladné hodnocení.

Hana se opět zamračila. „Nic moc hodnocení, že?“

Petr mlčky přikývl a oba dál pročítali jeden komentář za druhým. Po nějaké době došli oba ke stejnému závěru. Řada recenzí odkazovala na seznamku, která dle nich snad jako jediná v Česku doopravdy funguje. Pozor si prý mají lidé dát na falešné profily, dle jejich slov *honiče*, kteří se tam vydávají za ženy či páry, tací se prý ale najdou všude. Seznamka nesla název *amateurs.cz*.

Petr napsal odkaz do vyhledávače a za malý okamžik se jim před očima objevil zmiňovaný portál, ovšem to, co zde viděli, rozhodně nečekali. Hned pod názvem seznamky na ně vybafla mnoho různých videí a fotografických alb s erotickým obsahem, což by například na jakémkoliv porno serveru nebylo nic neobvyklého, zde se ale jednalo o seznamku, z čehož bylo jasné, že zmiňovaný obsah sem přidávají sami uživatelé.

Hana si v šoku přiložila ruku před ústa, zatímco Petr se nad tímto výjevem hlasitě rozesmál.

„Síla, co?“

„To teda,“ souhlasila Hana. „Chápu to dobře, že tyhle videa a fotky sem dávají lidi ze soukromí svého domova?“

„Nejen domova, podívej se třeba na tohle.“ Petr klikl na fotoalbum, kde si to mladý pár, dle jeho odhadu kolem pětadvaceti let, bezstarostně rozdával na Petřínské rozhledně. Fotografie obsahovaly i detaily jejich milostného aktu, což se Haně i Petrovi jevilo přinejmenším jako nechutné.

„Fůj,“ ulevila si Hana s odporem ve tváři. „To je tak zvrácený. Kdyby alespoň detaily schovali, ale tohle je úplný porno. Mimochodem, to se nebojí, že je třeba někdo pozná?“

„Nikdo je nepozná,“ vysvětlil Petr. „Všimni si, že všechny ty fotky mají rozmazané obličeje nebo jsou focené bez nich.“

Měl pravdu. Jak později zjistili, lidé zde tak zůstávali v anonymitě, až na pár výjimek, kterým to bylo patrně šumafuk a nadšeně přidávali své nahé fotky komplet.

Hana s Petrem se ocitli v pro ně zcela novém, bláznivém erotickém světě, kde slovo hranice patrně neexistovalo. Když se vzpamatovali z prvotního šoku, shlédli ještě několik dalších uživatelských profilů, nad kterými jim zůstala hlava stát, ovšem byla zde i spousta takových, ve kterých lidé neměli žádný erotický obsah, jen krátký popis o sobě a co zde hledají, případně jednu profilovou fotku, na které byli nazí nebo v plavkách.

„Hele, koukej,“ řekla Hana a Petr zpozorněl. „Tady si můžeš vyhledat samotné muže, ženy, páry, a dokonce i skupiny lidí. Taky si tu můžeš zaškrtnout, jestli chceš vyhledat lidi s fotkami a videi, nebo úplně bez. Dokonce si můžeš nastavit i věkovou hranici.“

„Super. Vyhledej teda holky ve věku...“ Petr větu nedokončil, protože se zamyslel.

„No? To jsem sama zvědavá, co z tebe vypadne,“ zvědavě si ho změřila.

„Tak zhruba v našem věku, ne? Cca dvacet pět až třicet pět let?“

„No proto. Už jsem myslela, že budeš chtít nějakou osmnáctku.“

„Nebo třeba šedesátku,“ odvětil Petr s humorem, za což ho Hana nazvala prasetem.

Když ovšem měli vše potřebné nastaveno a klikli na políčko *Vyhledat*, systém je obeznámil, že pro tuto akci se musí nejprve

registrovat. Svůj profil po vzájemné dohodě pojmenovali *Ďáblíci83*, osmička byla šťastným číslem pro Hanu a trojka pro Petra. Dále v něm vyplnili několik osobních údajů, jako je věk, výška, váha, barva vlasů – jeho i její – a sexuální orientace: on heterosexuální, ona bisexuální. Byla zde spousta dalších kolonek, které by ostatním uživatelům o nich dvou prozradily mnohem více, ovšem rozhodli se je ignorovat s tím, že například do toho, co mají v oblasti sexu rádi, nikomu cizímu nic není, a pokud to budou chtít někomu přece jen prozradit, udělají to osobně. Nakonec do profilu napsali krátký text, ve kterém se představili jako mladý atraktivní pár, hledající k sobě bisexuální ženu v jejich věku. Stručné a jasné.

Že by do svého profilu nahráli své erotické fotky, natož videa, to je ani nenapadlo. V počítači měli spoustu snímků ze svých domácích sexuálních hrátek, jednu dobu je opravdu bavilo se při sexu natáčet na mobil, ovšem jediné, co na svůj účet na amatérech nahráli, byla profilová fotka z loňské dovolené u moře, na které byli v plavkách, ležící na pláži. Snímek tehdy fotil Petr selfie tyčí. Své obličej na fotce zakryli dvěma žlutými usmívajícími se smajlíky, načež Hanu překvapilo, jak snadno lze něco takového provést, v jejich případě v programu *Photoshop*.

Po dalších deseti minutách studování seznamky zjistili, že krom vyhledávání určitých lidí dle pohlaví a jejich obsahu v profilech jsou zde i desítky chatovacích místností s různým zaměřením, například lesbičky, gayové, páry, co se hledají, pojd' do trojky, nebo i místnost pro kandaulisty aneb Půjč mi starou na noc.

Pro začátek využili ale zcela jiné možnosti, dle jejich názoru té nejsnadnější, kde ani tak nemusí hledat někoho oni, naopak by se jim dotyčná měla ozvat sama. Jednalo se o inzerát. Nastavili kraj, ve kterém žili, poté se jim na obrazovce objevilo textové pole, kam napsali podobně stručný text jako prve ve svém profilu:

Ahoj,

jsme mladý, atraktivní pár hledající k sobě bisexuální ženu cca v našem věku, pro hezké chvílky strávené ve třech. 😊 Základní informace o nás najdeš v našem profilu, zbytek rádi zodpovíme, pokud se rozhodneš nás kontaktovat.

Těšíme se na tebe,

Ďáblíci

Haně celý text přišel až moc sebejistý, na to, že jsou v tomto směru začátečníci, podle Petra je to ale dobře, prý ty holky alespoň uvidí, že se toho nebojí, i když, jak oba věděli, nebyla to tak docela pravda. Obav z toho, co tu právě dělají, měli plnou hlavu, prozatím však zůstávaly nevyřčeny.

Smršť, která v následující půlhodině po vložení jejich inzerátu nastala, byla ohromující. Hana to spočítala. Na inzerát jim odpovědělo celkem devadesát dva uživatelů, k jejich překvapení, a zároveň i smůle však samí muži. Ve svých odpovědích se nejčastěji dotazovali, jestli do trojky nechtějí raději muže než ženu, a mnoho z nich tuto myšlenku

podtrhovalo fotkou svého přirození v pozoru. Hana s Petrem byli znechuceni, a to obzvláště po tom, co jim jeden asi šedesátiletý muž napsal, jestli by mu Hana mohla za finanční obnos poskytnout své neprané kalhotky. Jiný muž jim zase nabízel, že by je rád pozoroval při souloži a u toho onanoval, nebo, pokud chtějí, on by souložil s Hanou a Petr by jen přihlížel.

Podobných nabídek na scénáře, které si do té chvíle Hana s Petrem ani neuměli představit, dostali ještě několik, nakonec zprávy od mužů už ani nečetli a jednoduše rovnou všechny mazali, když vtom se jim konečně ozvala první žena. Představila se jako Kamila, uvedla o sobě, že je jí dvacet šest let a že hledá pár, kde by si mohla užít s oběma. Několik minut si s touto ženou s nadšením chatovali. Hana prozradila, že žijí v Praze, Kamila údajně v Hradci Králové, vzdálenost jí však problém při případné schůzce nedělá. Kamila se oběma zdála sympatická, výřečná a sebevědomá, tedy jako potenciálně přijatelná žena pro ně.

Problém nastal, když jim poslala svou civilní fotografii, dle jejích slov pro lepší představu. Díky této představě zjistili, že Kamila trpí silnou nadváhou, a soudě podle jejího přiléhavého oblečení na snímku se to nijak nesnažila skrývat. Petr s Hanou nebyli povrchní lidé, hledali však ženu na společné milování, a tím pádem by se jim ona žena měla oběma líbit. Kamila se ale nelíbila ani jednomu z nich, proto jí poděkovali za rozhovor a po delším přemýšlení, jak jí šetrně naznačit, že je fyzicky nepřítahuje, napsali jednoduše: „Z naší strany nejsou bohužel sympatie.“

